

UNIVERZA V MARIBORU
FAKULTETA ZA KMETIJSTVO IN BIOSISTEMSKO VEDE

**NAVODILA ZA OBLIKOVANJE DOKTORSKIH DISERTACIJ
NA FAKULTETI ZA KMETIJSTVO IN BIOSISTEMSKO
VEDE**

**INSTRUCTION FOR WRITTING THE PH. D. THESES AT
THE FACULTY OF AGRICULTURE AND LIFE SCIENCES**

Pripravila:
Red. prof. dr. Branko Kramberger
Mag. Ksenija Škorjanc

Maribor, januar 2012

UVOD

Namen publikacije je poenotiti način pisanja doktorskih disertacij na naši instituciji.

Besedilo doktorske disertacije mora biti napisano v slovenskem knjižnem jeziku, v skladu s pravopisnimi merili knjižnega jezika, v prvi osebi množine.

Kandidati lahko pripravijo doktorsko disertacijo tudi v tujem jeziku, s povzetkom v slovenščini, v naslednjih primerih:

- če je kandidat študent iz tujine, ki študira na UM,
- če je mentor iz tujine,
- v drugih posebnih primerih (utemeljitev).

SPLOŠNI DEL – oblikovanje strani

- Velikost lista (Paper size): bel papir, A4 (210 x 297 mm)
- Robovi (margins): zgornji rob 4 cm, spodnji rob 3 cm, levi (notranji rob) 3 cm, desni (zunanji rob) 2,5 cm. Približno 30 vrstic na stran.
- Sprotni naslov (pagina viva): na zgornjem robu lista, cca 1,5 cm pod njim, teče sprotni naslov. Zajema dve vrstici; v prvi zapišemo priimek in začetnico imena avtorja, sledi naslov, ki je lahko tudi smiselno skrajšan, nato sledi skrajšana oblika tipa dokumenta, kraj izdaje, ustanova (s polnim imenom), kjer je delo nastalo in leto nastanka dokumenta. Druga vrstica sprotnega naslova je za tri presledke zamaknjena na desno. Začne se z okrajšanim tipom dokumenta. Velikost pisave je 10. Sprotni naslov je od ostalega besedila ločen z neprekinjeno strnjeno črto. Sprotni naslov se začne izpisovati na ii. strani (z mentorstvom).

Pr. Priimek I. Naslov dela (smiselno skrajšan, da gre v eno vrstico).

Dokt. disert., Kraj, Ustanova (polni naslov), letnica

- Pisava (Character formatting): priporočena pisava je Times New Roman, velikost 12. Razmak med vrsticami je 1.5, odstavki so ločeni s prazno vrstico.
- Latinska imena rastlin pišemo ležeče (italics). Pri pisanju le-teh se obvezno posvetujte še z mentorji (glej priporočila v nadaljevanju, ki jih je zbral prof. dr. Anton Ivančič)

Botanični izrazi

Binominalna, binarna nomenklatura

Za vrste (speciese) se v znanstveni literaturi uporablja binominalna oz. binarna nomenklatura. Ta izraz označuje uporabo dveh imen/nazivov. Izraz *binominalna* se najpogosteje uporablja v zooloških, izraz *binarna* pa v botaničnih krogih.

Pri navajanju znanstvenih nazivov je potrebno upoštevati '*International Code of Nomenclature for Algae, Fungi, and Plants (ICN)*' (iz leta 2011, ki še ni dokončan) in malo starejši '*International Code of Botanical Nomenclature*' (ICBN), kjer so navedena ključna pravila in napotki, povezani s poimenovanji rastlin. V pomoč so lahko tudi ugledne botanične revije in monografije.

Večina znanstvenih nazivov taksonomskih enot je latinskega izvora. Dosti nazivov izvira tudi iz klasične grščine. Nekateri nazivi izvirajo iz drugih, včasih tudi manj znanih jezikov. Primer so latinizirana poimenovanja, ki jih uporabljajo lokalni prebivalci dežele, kjer je neka rastlina razširjena. Razširjena so tudi poimenovanja po deželah (npr. *Ravenala madagascariensis* J. F. Gmel.) ali pa po določenih osebah (npr. *Syringa komarowii* C. K. Schneid.).

Naziv družine se piše pokončno - npr. Araceae, kačnikovke.

Rod (genus) - znanstveni naziv rodu se piše poševno, avtorji naziva pa se pišejo pokončno: npr. *Alocasia* (Schott) G. Don, alokazija

Vrsta (species) – znanstveni naziv se piše poševno, avtorji naziva pa se pišejo pokončno): npr. *Alocasia macrorrhizos* (L.) G. Don, velika alokazija

Pri navajanju avtorjev znanstvenih nazivov uporabljamo legalne/uradne okrajšave. Nekateri avtorji se navajajo brez okrajšav. Paziti moramo tudi na morebitne oklepaje. Primer: *Alocasia macrorrhizos* (L.) G. Don; Don ni okrajšava (George Don, angleški botanik, 1798-1856). L. pomeni okrajšavo za Linneja (Carl von Linneaus, 1770-1778).

V znanstvenih publikacijah lahko zasledimo, da nekatere avtorje navajajo na več načinov, npr.: Bieb., M. Bieb. in M.B. (Friedrich August Marschall von Bieberstein, 1766-1826). V takšnem primeru je najbolje, da poiščemo rešitev v kakšni novejši in nesporno kvalitetni publikaciji.

Za nekaterimi znanstvenimi nazivi se nahaja okrajšava **hort.** (s piko na koncu). To ni ime avtorja naziva, ampak pomeni naziv, ki je običajen v vrtnarstvu. Zaradi tega se piše z malo začetnico.

Nekatere speciese je poimenovalo več znanstvenikov in zato imajo takšni speciosi več nazivov (več sinonimov). Da ne bi bilo zmešnjave, je le en naziv legalen. Primer velikega števila sinonimov je leča. Legalni znanstveni naziv je *Lens culinaris* Medik.

V disertacijah z botanično tematiko običajno v uvodu navedemo tudi sinonime. Primer je lahko naslednji stavek: Lečo (*Lens culinaris* Medik. syn. *L. esculenta* Moench, *L. culinaris* subsp. *esculenta* (Moench) Briquet, *L. vulgaris* Delarb., *L. lens* Huth., *L. sativa* Hell., *Ervum camelorum* Spr., *E. lens* L., *E. punctatum* Aarf., *Vicia lens* (L.) Coss. et Germ., *Lathyrus lens* Peterm., *Cicer lens* Willd.), ki spada v družino Fabaceae, so gojili že stari Egipčani.

Znanstveni nazivi morajo biti v skladu z najnovejšimi mednarodno veljavnimi dokumenti.

Spremembe znanstvenih nazivov so dokaj pogoste. Primer so nekatere vrste rodu *Datura* L., ki so danes uvrščene v poseben rod, imenovan *Brugmansia* Pers.: *Datura arborea* L. (sedaj je *Brugmansia arborea* (L.) Lagerh.), *D. aurea* Saff. (sedaj je *Brugmansia aurea* Lagerh.) in *D. rosei* Saff. (sedaj je *Brugmansia sanguinea* (Ruiz et Pav.) D. Don).

Naziv za podvrsto je subspecies oz. subsp., piše pa se pokončno (**ne uporabljamo okrajšave ssp.**). Primer: *Vitis vinifera* L. subsp. *sylvestris* (C. C. Gmel.) Hegi).

Nazive sort pišemo pokončno, z veliko začetnico in enojnimi narekovaji. Primeri so sorte vrtnic: 'Gloire de Dijon', 'Ingrid Bergman', 'Queen Elizabeth', 'Iceberg', 'Saratoga'. Malo drugače je pri nekaterih sestavljenih slovenskih nazivih sort: npr. sorta jablan 'Dolenjska voščenska'. Drugi del naziva je tu zapisan z malo začetnico.

Pisanje znanstvenih nazivov rastlinskih vrst v naslovih in tekstih

V naslovih in abstraktih praviloma ne navajamo imen avtorjev: npr. 'Topology of thermogenic tissues of *Alocasia macrorrhizos* (Araceae) inflorescences'. Ko nek latinski naziv v tekstu (z izjemo abstrakta povzetka) omenimo prvič, ga zapišemo v celoti, skupaj z avtorjem znanstvenega naziva (v našem primeru je to *Alocasia macrorrhizos* (L.) G. Don). **Avtorje nazivov pozneje več ne omenjamo.** Če se naziv istega speciosa pojavi v

tekstu kmalu še enkrat ali večkrat, s tem, da ni vmes nobenega drugega latinskega naziva, naziv rodu okrajšamo: *A. macrorrhizos*.

Ko se začne novo poglavje in se že omenjeni znanstveni naziv pojavi prvič, je priporočljivo ponovno zapisati celoten naziv (*Alocasia macrorrhizos*).

Za naslove tabel in slik velja podobno. Ko se naziv pojavi prvič, ga zapišemo v celoti (*Alocasia macrorrhizos*). Če pa je v naslovu tabele še naziv neke druge vrste, ki pripada istemu rodu, zapišemo ime rodu z okrajšavo: npr. Opraševanje pri vrstah *Alocasia macrorrhizos*, *A. odora* in *A. monticol*.

Podobna pravila veljajo za tabele. Če je navedeno več speciesov iz različnih rodov in če so razvrščeni po rodovih, je naziv rodu pri prvo omenjenem speciesu brez okrajšave. V tabelah ne navajamo avtorjev latinskih nazivov (razen v izjemnih primerih). Primer izseka iz neke tabele:

Species	Število rastlin
<i>Alocasia</i> × <i>amazonica</i>	7
<i>A. macrorrhizos</i>	12
<i>A. monticola</i>	9
<i>Anthurium acaule</i>	12
<i>A. forgetii</i>	14
<i>A. radicans</i>	12
<i>Colocasia esculenta</i>	15
<i>C. gigantea</i>	14
<i>Xanthosoma sagittifolium</i>	9
<i>X. violaceum</i>	13

Nekateri pomembnejši taksonomski termini, povezani z znanstvenimi nazivi

- agg.** – agregat, nanaša se na skupino sorodnih speciesov
- alt.** – alterus, naziv, ki se lahko uporablja kot alternativa npr. Asteraceae alt.:
Compositae
- auct.** - auctorum (naziv od različnih avtorjev); npr.: *Elettaria cardamomum* (L.)
Maton (syn. *Amomum cardamomum* L. non Roxb. nec auct. mult.)
- 'ca.'** - približno število kromosomov (nanaša se le na število, ki je zapisano
neposredno za tem znakom)
- comb. nov.** – combinatio nova; uporablja se za nove kombinacije taksonomske
nomenklature, ki se pojavljajo prvič v publikaciji
- emend.** - emendavit (popravljen, spremenil), emendatus (popravljen, spremenjen)
npr.: *Cydonia oblonga* Mill. emend. C. K. Schneid.
- epitheton, epithet, epitet** – druga beseda v nazivu speciesa ali pa interspecies
hibrida; npr. *hypogaea* je epitet speciesa *Arachis hypogaea*; *Arachis* je
naziv rodu, ki skupaj s specifičnim epitetom tvori naziv (ime) speciesa
- et** - in; npr. *Lippia citriodora* (Lam.) Humb., Bonpl. et Kunth
- ex** - iz, iz dela, iz objave; za znakom ex je ime avtorja, ki je 'veljavno' objavil
obstoječi botanični naziv; avtor pred ex se imenuje 'ex avtor'; npr.: (*Juncus*
tenageia Ehrh. ex L. f. pomeni da je Linnejev sin Carl von Linneaus (filius)
(1741-1783) prvi veljavno publiciral naziv, ki ga je že prej uporabil ali
publiciral (vendar neveljavno) Jacob Friedrich Ehrhart (1742-1795)
- f.** - filius (sin); npr.: L. f. . . . Carl von Linneaus (Carl von Linné) (1741-1783), sin
slavnega botanika Carla von Linné-ja (1707-1778)
- fo.** - forma; npr.: *Rosa xanthina* Lindl. fo. *hugonis* (Hemsl.) A. V. Roberts
- hort.** - hortulanorum (naziv, ki je običajen v vrtnarstvu); npr.: *Begonia coccinea*
Hook. (syn. *B. rubra* hort.), *Dianthus* × *allwoodii* hort.
- nec** - tudi ne; npr.: *Filipendula palmata* (Pall.) Maxim. (syn. *Spiraea palmata* Pall.
non Murr. nec Thunb. nec Miq.)
- non** - ne; npr.: *Echinochloa frumentacea* (Roxb.) Link (syn. *Panicum*
frumentaceum Roxb. non Salisb.)
- p.p.** - pro parte (delno); npr.: *Magnolia kobus* DC. (syn. *M. tomentosa* Thunb.

p.p., *M. gracilis* Salisb. p.p.)

sensu – po taksonomski interpretaciji ali definiciji (nekega avtorja ali dela, ki je navedeno)

s.l. - sensu lato, v širšem pomenu (nekega taksona)

sp. – mišljen je nek species, ki ga ni možno ali pa ni potrebno specificirati

spp. – mišljeno je več pripadnikov nekega rodu, ki pa niso specificirani oz. ni določen njihov species

s.str. sensu stricto – v ožjem pomenu

syn. - sinonim, sinonimi; npr.: *Passiflora mollissima* (Humb., Bonpl. et Kunth) L. H. Bailey

(syn. *Tacsonia mollissima* Humb., Bonpl. et Kunth)

tautonym – tautonim, ime, ki ni dovoljeno v botanični nomenklaturi

- **Številčenje strani (Numbering of pages):** začetne splošne strani (Preliminaries) številčimo z malimi tiskanimi rimskimi številkami, s tem, da naslovno stran štejemo, je pa ne številčimo, sledi ii - mentorstvo, vse do zadnje strani kazal ... Številčenje z arabskimi številkami začnemo z uvodom do vključno zahvale. Prilog ne številčimo. Številčimo v desnem zgornjem kotu.
- **Preglednice in slike (Tables and figures):** naslove preglednic obvezno pišemo v slovenščini in v angleščini. Pišemo jih nad preglednicami. Naslove slik, ki jih prav tako najprej pišemo v slovenščini, nato pa še prevedemo v angleščino, pa pišemo pod slikami. Oboje številčimo. Če preglednice ali slike povzemamo po drugih virih, moramo le-te navesti takoj za naslovom v oklepaju (avtorske pravice). Pri navajanju vira je potrebno dodati tudi stran. Če se preglednica nadaljuje na drugi strani, moramo to ustrezno označiti (npr. »se nadaljuje« oz »nadaljevanje«). Razmak med tekstom in preglednico / sliko je dva presledka. Preglednice in slike naj sledijo tekstu, ki jih opisuje. Tekst v preglednicah pišemo v velikosti 10.
- **Opombe pod črto (footnotes).** Pišemo v velikosti 10. Uporabljamo jih predvsem pri razlagi oz. pojasnilih nerazumljivih besed, tujk ...
- **Enačbe in formule (equations and formulae)**

Pišemo jih v svojo vrstico, vendar jih zamaknemo za 3 mesta. Pišemo jih v ležečem slogu. Enačbe številčimo z zaporednimi številkami. Za enačbo navedemo pomen in enote vseh veličin, ki nastopajo v enačbi (glej primer v nadaljevanju)

... odvisnosti od števila vrtljajev. Izračunajo se po sledeči enačbi:

$$f_N = (N+1) \frac{n_1 \cdot z_1}{60} = (N+1) \frac{n_2 \cdot z_2}{60} \quad [\text{Hz}] \quad (5)$$

pri čemer pomeni:

f_N – zobna frekvenca,
 N – 0, 1, 2, 3, ... osnovna frekvenca in višji harmoniki,
 n_1 – število vrtljajev vstopne gredi [min^{-1}],
 n_2 – število vrtljajev izstopne gredi [min^{-1}],
 z_1 – število zob pastorka,
 z_2 – število zob zobnika.

- **Izvleček (Abstract):** zgoščeno podamo vsebino dela z namenom, metodami in cilji.

Vsebuje naj največ 250 besed. Slog je informativen, zgoščen, jedrnat, brez odstavkov. Navajamo le tiste številčne podatke, ki so potrebni za razumevanje besedila. Velikost pisave je 10.

OBLIKOVANJE POSAMEZNIH STRANI

Začetne splošne strani (front matter)

Vse strani, od mentorstva do zahvale, so opremljene s sprotnim naslovom (pagino viva).

Začetne splošne strani številčimo z malimi rimskimi številkami. Naslovno stran štejemo, vendar je ne številčimo.

Presledke med posameznimi segmenti na naslovni strani disertacije razporedite smiselno in estetsko, gleda na dolžino naslova.

Platnice (Front cover): trda vezava, priporočena barva platnic je modra, črke so lahko bele, srebrne ali zlate. Na zgornjem robu v sredini zapišemo ime univerze, v naslednji vrstici sledi ime fakultete (brez smeri). Velikost pisave 14, nepoudarjene, velike tiskane črke. Po presledku sledi naslov, ki ga pišemo z velikimi tiskanimi črkami, v velikosti pisave 16 nepoudarjeno, nato sledi tip dokumenta v velikosti 14, sledita 2 presledka in vzporedni naslov v angleščini (velikost in oblika črk sta isti kot pri naslovu). Sledi še tip dokumenta v angleščini, ki je zapisan z velikimi tiskanimi črkami, velikost pisave 14. V levem spodnjem kotu zapišemo kraj in letnico izdaje (velikost črk je 14, male tiskane črke) in v desnem spodnjem kotu sledi še ime (male tiskane črke, velikost 14) in priimek kandidata (velike tiskane črke, nepoudarjene, velikost 14).

Naslovna stran (Title leaf):

Naslovno stran štejemo, vendar je ne številčimo z rimskimi številkami. Na naslovni strani so v bistvu navedeni vsi elementi platnic, v enakem vrstnem redu, le k fakulteti je dodana še smer študija, ki je v svoji vrstici.

Popravki (Errata): za naslovno stranjo vedno vstavimo list z morebitnimi popravki, ki ga naslovimo s Popravki (stran ni vpeta)

Mentorstvo (Supervisors): stran številčimo z rimsko ii. Vsebuje že sproti naslov. Stran vsebuje protokole Univerze v Mariboru v zvezi s postopkom prijave doktorske disertacije. Vsebuje tudi sestavo komisije za zagovor doktorske disertacije in navedbo mentorja.

Izjava kandidata o samostojni izdelavi doktorske disertacije je samostojna stran in je vpeta na zadnjo stran doktorske disertacije kot priloga.

Ključna dokumentacijska informacija (Key words documentation): Sestavlja jo naslov (poudarjeno), v novi vrsti sledi UDK vrstilec, ki ga kandidat pridobi v knjižnici matične

fakultete, nato sledi izvleček (velikost pisave 10). Izvlečku sledijo ključne besede, ki jih kandidat določi skupaj z mentorjem in opombe, ki vsebujejo osnovno informacijo o delu (število strani, preglednic, slik, citiranih virov). Nato sledi prevod naslova in izvlečka v angleščini. Sledi še prevod ključnih besed in osnovne opombe o delu. Vsak od elementov v novi vrstici. **OBVEZNO** samo na eni strani!!!

Kazalo vsebine (Table of contents): lahko obsega več strani, vsebuje naslove poglavij oz. podpoglavij, skratka strukturo dokumenta. Le temu lahko sledijo še kazala preglednic (**List of tables**), slik (**List of illustrations**) Strani številčimo z malimi tiskanimi rimskimi številkami. Pisana so v velikosti 12, vsako kazalo si sledi na svoji strani.

Vsebina (Main body): besedilo razdelimo na hierarhične enote, le-te sestavljajo poglavja, podpoglavja in podpodpoglavja, njih številčimo, še nadaljnje razdelitve ne priporočamo, niti je ne številčimo. Glavna poglavja so pisana z velikimi tiskanimi črkami, v velikosti 12 in poudarjeno; podpoglavja male tiskane črke v velikosti 12, poudarjeno; podpodpoglavja male tiskane črke v velikosti 12 in nepoudarjeno. Morebitno nadaljnjo delitev navajajte v velikosti 10 (ni priporočljiva zaradi nepreglednosti kazala).

Glavna poglavja se vedno začnejo na novi strani. Med naslovom in tekstom sta dva presledka. Poglavja se sledijo v naslednjem vrstnem redu:

- 1 UVOD (Introduction)**
- 2 PREGLED OBJAV (Review of literature)**
- 3 MATERIAL IN METODE (Materials and methods)**
- 4 REZULTATI Z RAZPRAVO (Results and discussion)**
- 5 SKLEPI (Conclusions)**
- 6 POVZETEK (Summary)**
- 7 VIRI (References)**
- 8 ZAHVALA**
- 9 PRILOGE (Appendices)**

1. V UVODU avtor bralca uvede v raziskovalni problem doktorske disertacije. V uvodu mora biti javno izražen namen in cilj raziskovalnega problema, z navedenimi znanstvenimi hipotezami.
2. V PREGLEDU OBJAV avtor sistematično poda dosedanje znanstvene ugotovitve raziskav, ki so objavljene v **znanstveni literaturi** (pri citiranju literature upoštevajte navodila za citiranje v nadaljevanju).
3. V poglavju »MATERIAL IN METODE« mora avtor podrobno analizirati vse veljavne metodološke prijeme, ki se navezujejo na proučevani problem, pri čemer je potrebno poseben poudarek nameniti najbolj sodobnim metodološkim prijemom. Avtor podrobno predstavi mesto oz. lokacijo (ustanova) izvedbe eksperimentalnega dela, v kolikor gre za eksperimentalno delo na terenu (poljski poskus), avtor poda tudi geografske koordinate lokacije in pedološke lastnosti terena. Sledi podroben opis proučevanega materiala, statistične zasnove eksperimentalnega dela, predstavitev izvedbe poskusa, meritev in ocenjevanj ter izvedba analiz. Pri poskusih, v katerih imajo pomembno vlogo klimatski dejavniki, avtor predstavi tudi te. Raziskava mora biti opisana na način, da jo je na osnovi opisa, mogoče ponoviti.
4. V poglavju »REZULTATI Z RAZPRAVO«, avtor prikaže najpomembnejše znanstvene rezultate raziskav, ki naj bodo predstavljeni tabelarično **ali** grafično (ne oboje!!!). V tekstu avtor, sklicujoč se na tabele (grafikone, slike ...), opozori na

najbistvenejše izsledke, jih komentira glede na dosedanje ugotovitve drugih avtorjev, pri čemer opozori na primerljivost z že dognanimi in posebej izpostavi nova spoznanja. Pomembno je opozoriti tudi na ugotovitve, ki odpirajo potrebe po novih raziskovanjih.

5. V poglavju »SKLEPI« je podana objektivno oceno rezultatov, ki so povezani z v uvodu postavljenimi znanstvenimi hipotezami (potrditev ali zavrnitev). Nakazane so možnosti za nadaljnje raziskovalno delo na obravnavanem znanstvenem področju.
6. POVZETEK obsega do dve strani teksta. Gre za razširjen izvleček.
V povzetku na kratko predstavimo raziskovalni problem, metode raziskovanja, najpomembnejše rezultate in sklepe. Povzetek ne vsebuje tabel, grafikonov, slik ... Povzetek mora biti napisan v slovenščini in angleščini
7. Viri (glej navajanje literature v nadaljevanju)
8. Zahvala
9. Priloge (jih ne številčimo, gre za statistične izračune, ankete ...)

NAVAJANJE LITERATURE (CITIRANJE)

V besedilu pri citiranju (navajanju) literature vedno uporabljamo načelo navajanja priimkov z letnico (Hawthorn 1974). Če sta avtorja dva, navedemo oba (Sagar in Harper 1964), če je avtorjev več, zapišemo samo prvega »in sodelavce« (Volk in sod. 2003).

Če navajamo več del istega avtorja iz istega leta, jih zaporedno označimo z malimi tiskanimi črkami ob letnicah (Kramberger 2003a, Kramberger 2003b).

Če pri povzemanju uporabimo samo en sam podatek ali neposredno povzamemo (prepišemo) odstavek, moramo pri citiranju obvezno navesti tudi stran (Borec 2003, str.16)

Če podatke o uporabljenih rezultatih povzema nek drug vir, pa mi do originalnega vira iz kakršnih koli razlogov ne moremo priti, v tem primeru uporabimo omenjeni vir s tem, da zapišemo pri citiranju obe letnici, tisto, ki jo citira originalni vir in ga nimamo in tisto, ki pripada viru, ki ta originalni vir citira in je pred nami (... Pozneje sta Igboeli in Rakha (1971, cit. po Field in sod. 1979) potrdila ...)

Namen citiranja je navajanje primarnih dokumentov, zato naveden način citiranja, uporabljamo samo v primerih, ko se mu pač ne moremo izogniti.

Pri navajanju literature se srečamo tudi z viri, kjer avtorji niso navedeni, takrat pri citiranju navajamo prvo ali začetne besede iz naslova (Statistični letopis 2002), (Pravilnik 2005). Uporabimo toliko besed kot jih je potrebno za identificiranje citiranega vira.

Pravila navajanja virov:

- Vsak bibliografski zapis je samostojni odstavek. Zaključimo ga s piko.
- Akademske nazive pri pisanju virov izpustimo.
- Kratice pri založnikih izpuščamo (npr. ČZP Kmečki glas, zapišemo samo Kmečki glas) oziroma jih izpišemo (DZS – izpišemo Državna založba Slovenije; MK - izpišemo Mladinska knjiga).

Primeri citiranja (navajanja) primarnih virov:

- monografije (Priimek in začetnica imena avtorja (vedno izpisujemo vse avtorje dokumenta). Letnica izdaje. Naslov knjige:podnaslov. Izdaja. Založba, kraj založbe: število strani

Martinčič A, Wraber T, Jogan N, Ravnik V, Podobnik A, Turk B, Vreš B. 1999. Mala flora Slovenije: Ključ za določanje praprotnic in semenk. 3. dopol. in spremenjena izd. Tehniška založba Slovenije, Ljubljana: 845 str.

Brus R. Drevesne vrste na Slovenskem. Mladinska knjiga, Ljubljana, 2004: 399 str.

Futuyama DJ. 2010. Evolution. 2nd ed. Publishers Sunderland, Massachusetts: 633 str.

- sestavek v monografiji (če za citiranje uporabimo samo poglavje v knjigi ali prispevek na kongresu/simpoziju, najprej navedemo avtorja/avtorje (kot na predlogi) poglavja/prispevka, nato naslov poglavja/prispevka, sledi povezava z virom (knjigo ali zbornikom), ki ga uvedemo z V.; sledi avtor ali urednik monografije/zbornika (kot na predlogi), naslov monografije/zbornika, založba, kraj založbe in število strani, ločeno s stičnim dvopičjem:

Baskin JM, Baskin CC. 1989. Physiology of dormancy and germination in relation to seed bank ecology. V: Leck MA, Parker VT, Simpson RL (eds.). Ecology of soil seed bank. Academic Press, London: 53-66.

Falkowski M, Kalkulka I and Kozłowski S. 1989. Characterisation of biological properties and fooder value of dandelion. V: Proceedings of the XVI. International grassland congress, Nice, France: 775-776.

Članek (avtor – navedemo vse avtorje članka), naslov članka, vir – uporabljamo standardizirane okrajšane naslove revij (ISO 4 in International list of periodical title word abbreviations - glej COBISS) pri slovenskih revijah, če revija nima standardne okrajšave, izpišemo celi naslov, sledi letnik, številka revije znotraj letnika ločena z vejico in število strani, ločenih s stičnim dvopičjem

Frajman P in Dovč P. 2004. Milk production in the post-genomic era. Acta Agric. Slov., 84, 2: 109-121.

Šušek A. 2008. Morphological description of Christmas rose (*Helleborus niger* L.). Agricultura, 5, 2: 27-31.

- druge publikacije (standardi, letopisi, uradni listi ...)

Pravilnik o ekološki pridelavi in predelavi kmetijskih pridelkov oziroma živil. 2006. Ur. list RS, št. 128: 14071.

Statistični letopis Republike Slovenije 2004. 2005. Statistični urad Republike Slovenije, Ljubljana, 43: 647 str.

ISO 832. 1994. Information and documentation – Bibliographic description and references – Rules for the abbreviation of bibliographic terms: 5 str.

Navajanje elektronskih virov:

pri navajanju elektronskih virov moramo biti še posebej pozorni na zanesljivost informacij, navajamo predvsem vire, ki so relevantni in se pojavljajo na spletnih straneh z avtorjevim imenom, institucijo. Vemo tudi, da se le-ti spreminjajo, lahko pa tudi popolnoma izginejo, zato je pri navajanju teh virov obvezno potrebno navesti tudi datum (dan, ko smo dokument odkrili na spletu) in http naslov, ki se navaja v novi vrstici. Elektronske vire navajamo kot ostale vire, saj gre za primarni dokument na drugem mediju. Zato je obvezno ob naslovu v oglatem oklepaju navesti še tip medija.

Schrader A. 1999. Internet censorship: issues for teaching-librarian. /Elektronski vir/ Teacher librarian, 26, 5: par.18

<http://www.library.ualberta.ca/databases/databasesinfo/index.cfm?ID=63>(24.november 1999).

International Olympic committee. 2002. IOC code of ethics. /Elektronski vir/. The official website of the Olympic movement.

http://www.olympic.org/uk/organisation/commissions/ethics/index_uk.asp (14. marec 2002).

Kmetijsko gozdarski zavod Maribor. /Elektronski vir/.

<http://www.kmetijski-zavod.si/> (23. 1. 2012)

Elektronska knjiga. /Elektronski vir/. V: Wikipedia.

http://sl.wikipedia.org/wiki/Elektronska_knjiga (13. 1. 2012).

NAVODILA ZA PISANJE DOKTORSKE DISERTACIJE V OBLIKI PREDSTAVITVE ŽE OBJAVLJENIH IZVIRNIH ZNANSTVENIH ČLANKOV
(najmanj 3-je članki objavljeni ali sprejeti v objavo/tisk v revijah z IF)

DISERTACIJA NAJ VSEBUJE:

- splošne strani kot so navedene na začetku (vključno s kazali)

Poglavja so naslednja:

1. UVOD (INTRODUCTION)

Avtor bralca uvede v raziskovalni problem doktorske disertacije. V uvodu mora biti javno izražen namen in cilj raziskovalnega problema, z navedenimi znanstvenimi hipotezami.

2. OBJAVLJENI ZNANSTVENI ČLANKI KANDIDATA (PUBLISHED SCIENTIFIC PAPERS)

Kandidat v tem poglavju predstavi svoje članke. Glede na to, da so objavljeni članki večinoma v angleščini, je članek v obliki povzetka predstavljen najprej v slovenščini, nato sledi originalni članek.

Vsak objavljeni članek mora v začetku predstavitve vsebovati izjavo o dovoljenju za reproduciranje članka, ki ga avtor pridobi od urednika/uredniškega odbora revije, kjer je bil članek objavljen (avtorske pravice).

3. RAZPRAVA (skupna) (COMMON DISCUSSION)

Na osnovi predstavljenih rezultatov v objavljenih člankih, avtor pripravi skupno razpravo, ki vključuje znanstvene ugotovitve predstavljenih člankov.

4. SKLEPI (CONCLUSIONS)

vsebujejo objektivno oceno rezultatov, ki so povezani z v uvodu postavljenimi znanstvenimi hipotezami (potrditev ali zavrnitev). Nakazane so možnosti za nadaljnje raziskovalno delo na obravnavanem znanstvenem področju.

5. POVZETEK (SUMMARY)

6. VIRI (REFERENCES)

UPORABLJENA LITERATURA

Ivančič A, Kramberger B, Vršič S, Savinc K. /2002/. Navodila za oblikovanje diplomskih nalog na Fakulteti za kmetijstvo Univerze v Mariboru. Fakulteta za kmetijstvo, Maribor: 5 str.

Škorjanc K, Sagadin M. 2006. Navodila za oblikovanje pisnih izdelkov na Fakulteti za kmetijstvo Univerze v Mariboru. Popravljen in dopol. izd. Fakulteta za kmetijstvo, Maribor.

/Vršič S/. 2009. Navodila za oblikovanje diplomskih del na I. in II. stopnji bolonjskih študijskih programov. Fakultete za kmetijstvo in biosistemske vede Univerze v Mariboru, Maribor.

Bartol T, Bradač J, Hočevar I, Koler-Povh T, Siard N, Stopar K. 2001. Navodila za oblikovanje pisnih diplomskih in podiplomskih izdelkov na Biotehniški fakulteti Univerze v Ljubljani: Instructions for writing of theses and similar documents at the Biotechnical faculty of the University of Ljubljana. Biotehniška fakulteta, Ljubljana: 23 str.

Ren Z. 2010. Navodila za pripravo doktorske disertacije Fakultete za strojništvo. Fakulteta za strojništvo, Maribor: 2010.

Directions for preparing doctoral dissertations 2010-2011. /Elektronski vir/. Office of the University Registrar Stanford University.

<http://studentaffairs.stanford.edu/sites/default/files/registrar/files/edissertation.pdf>(20.1.2012).

Citation Style for Research Papers. /Elektronski vir/.

<http://www2.liu.edu/cwis/cwp/library/workshop/citation.htm> (15. 9. 2011).

ISO 214. 1976. Documentation – Abstracts for publications and documentation: 11 str.

ISO 690. 1987. Documentation – Bibliographic references. Content, form and structure: 11 str.

ISO 832. 1994. Information and documentation – Bibliographic description and references. Rules for the abbreviation of bibliographic terms: 5 str.

ISO 7144. Documentation – Presentation of theses and similar documents. 1986: 10 str.

Internet citation guides: citing electronic sources in research papers and bibliographies. 2004. <http://memorial.library.wics.edu/citing.html> (7.9.2005).